

ZENGD A DALOD!

Az egész világ énekel. Hallod a dalát?

A szél ezt susogja a fák között, az eső ezt kopogja táncolva a háztetőkön, az egész teremtés együtt énekl: „Isten szeret minket. Ő alkotott bennünket. Büszke ránk!”

Ezt a dalt énekl a mindenség a kezdetek kezdete óta. Ezt a dalt arra teremtette Isten, hogy az egész világ ezt énekelje.

Ez a szavak nélküli dal, a dal, amelyet énekelni az
Úr téged is teremtett.

Réges-rég elfelejtettük ezt a dalt. Még akkor,
amikor hátat fordítottunk, és elfutottunk
Isten színe elől. De Jézus azért jött közénk,
hogy visszavezessen bennünket Istenhez, és
visszaadja nekünk ezt az éneket.

Úgyhogy rajta, dalolj, zengd a dalod!

„Ujjongjatok az Úr előtt az egész földön! Szolgáljatok az Úrnak
örömmel, vigadozva járuljatok színe elé! Tudjátok meg,
hogy az Úr az Isten! Ő alkotott minket, az övéi vagyunk.”

Zsoltárok könyve 100, 1-3

ISTEN A MENNYEKBEN

Nem lett volna szabad így történnie.

Amikor az első emberpár, Ádám és Éva elfutott Isten elől, összetörték a szívét, tönkretették a világát, és mi jött utána? Könnyek, betegség, fájdalom és halál.

Isten tökéletes otthonunkká teremtette a világot, de a bűn elrontott mindent. Iszonyat, hogy mit műveltünk Isten világával. Mindent elvesztettünk!

És elhagyott bennünket Isten? A mennyei magasságokból csak nézte iszonyodva, mit műveltünk?

Nem. Nem csak letekintett, hanem leszállt körünkbe. Isten maga jött el közénk.

Nem ítélőbíróként, büntetni bennünket, hanem megváltóként, megmenteni minket.

„Lenyúlt a magasból, és fölvelt, a nagy vizekből kihúzott engem.”
Zsoltárok könyve 18,17

VÁGTA

Mi a bűn? Bűn elszakadni Istentől, aki szeret minket. Bűn az, ha a magunk útját akarjuk járni nélküle.

De a Biblia azt mondja, hogy ez nem olyan, mintha egyszerűen letérnénk az ösvényről, és véletlenül eltévednénk, hanem inkább ahhoz hasonlít, mint amikor egy elszabadult ló teljes sebességgel vágat el-el, minél messzebbre a gazdájától. Ennyire el akarunk szakadni ilyenkor Istentől! Ahogy az áhított dolgok után futunk, olyanok vagyunk, mint a hanyatt-homlok világgá vágózó lovak.

De Isten megállíthatja az elcsatangolt lovakat, és képes gyengéden visszavezetni őket.

„Senki sem bánja gonoszságát, és nem mondja: Mit tettem?!
Mindenki összeviszza futkos, mint a csatában száguldozó lovak.”
Jeremiás könyve 8,6

WINKIE

A második világháború idején egy repülőgépet találat ért, és a tengerbe zuhant. A légénységnek nem volt módja rádión segítséget kérni, akadt viszont egy életmentő segítségük: Winkie, a galamb!

Winkie hazarepült a bázisig – mintegy 207 kilométer távolságra –, riasztotta a mentőcsapatot, és megmentette az egész légénységet. Hősiességéért érdeméremmel tüntették ki.

Bármilyen távol is vetődjenek, a madarak hazatalálnak újra és újra és újra. Nem úgy Isten gyermekei, ők sosem távolodnak el úgy Istentől, hogy a honvágy gyötörné őket.

Isten a mi igazi otthonunk. Távol tőle, elvesztünk.

Messzire vetődtél? Légy olyan, mint Winkie. Abban a pillanatban, amint észreveszed, hogy letértél az útról, vedd hazafelé az irányt.

„Eltörölöm hűtlenségedet, mint a felleget, vétkeidet, mint a felhőt. Térj meg hozzám, mert megváltottalak!”
Ézsaiás könyve 44,22

GYERTEK HAZA!

Isten csak arra vágyik, hogy közel legyünk hozzá. Valahányszor messzire kalandozunk tőle, azt mondja nekünk:

Gyertek vissza hozzám,
Mert szelíd vagyok, és kedves.
Nehezen haragszom meg rátok,
És nagyon gyorsan megbocsátok!
Gyertek hát haza hozzám
Megbánással a szívetekben.
Arra várok, hogy megbocsáthassak.
Bárhol is vagytok,
Bármit is tettetek,
Csak gyertek haza!

„De még most is így szól az Úr: Térjetek meg hozzám teljes szívvel,
[...] térjetek meg Istenetekhez, az Úrhoz! Mert kegyelmes és
irgalmas ő, türelme hosszú, szeretete nagy.”

Jóel könyve 2,12-13

